DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 6	Katowice, dnia 30 czerwca 1939 r.	Rok VII

TREŚĆ:

ADMINISTRACJA.

175.

Przepisy z zakresu administracji personalnej — zmiany i uzupełnienia.

W Dzienniku Zarządzeń D. O. P. i T. № 9 z 1938 r. wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

I. W rozdziale II — Uzupełnianie personelu.

Na str. 75 w pkt. 5 — skreśla się ustęp ostatni od słów „Kandydaci“ do „egzamin“ a w to miejsce wstawia się następujące postanowienia:

„(Celem zapewnienia należytego doboru kandydatów — kierownik tej jednostki organizacyjnej do której przydzielono nowego kandydata winien zbadać na podstawie obserwacji osobistej jego wartości umysłowe oraz wygląd zewnętrzny (prezencję) i o swych spostrzeżeniach donieść Dyrekcji w sprawozdaniu o zgłoszeniu się kandydatów do służby. W razie poczynienia ujemnych spostrzeżeń należy wstrzymać się z zatrudnieniem kandydata i powiadomić o tym Dyrekcję)“.

Na str. 76 w pkt. 8, ustęp drugi — skreśla się pkt. c) a w to miejsce wstawia się następujące postanowienie jako nowy pkt, c).

„(c) **oryginalnych** dokumentów kandydata, a to:

metryki urodzenia,
poświadczenia obywatelstwa,
książeczki wojskowej w uwierzytelnionym odpisie,
ewentualnych świadectw z poprzedniej pracy,
ostatniego świadectwa szkolnego,
2-ch fotografii z potwierdzeniem ich tożsamości oraz właściwych dowodów pracy niepodległościowej, jeżeli kandydat brał udział w walkach o Niepodległość Państwa Polskiego)“.

Po punkcie „d“ wyżej wymienionego odstępu wstawia się postanowienie:

„(Wymienionych pod pkt. c) dokumentów należy żądać zawsze od kandydatów miejscowych, przyjmowanych przez kierownika jednostki organizacyjnej za zezwoleniem Dyrekcji oraz od kandydatów wskazanych przez Dyrekcję, jeżeli w poleceniu było zawarte takie zastrzeżenie. **W żadnym wypadku kandydat do służby nie może być przyjęty przed złożeniem dokumentów oryginalnych.** W razie konieczności otrzymania przez kandydata zwrotu jakichkolwiek dokumentów, należy zażądać aby

przedstawił on odpisy **uwierzytelnione sądownie lub notarialnie.**

Po sprawdzeniu odpisów z oryginałami i stwierdzeniu ich zgodności te ostatnie zostaną zwrócone zainteresowanemu)".

Po ustępie ostatnim pkt. 8 dodaje się nowy ustęp o treści:

„(W celu ścisłej kontroli wydatków przewidzianych na zatrudnianie pracowników kontraktowych na czas określony mają urzędy w dniu **25 każdego miesiąca** przesyłać rachunki specjalnych wynagrodzeń tych pracowników, tak umysłowych jak i niższych, do Dyrekcji (Sam. Oddział Osobowy) celem kontroli i uznania wydatku. W rachunku specjalnych wynagrodzeń należy podać: 1) imię i nazwisko pracownika, 2) dnie zatrudnienia, 3) № zezwolenia i datę, 4) wysokość wydatku. Dyrekcja po skontrolowaniu i zamieszczeniu adnotacji o uznaniu wydatku zwraca rachunek specjalnych wynagrodzeń urzędom, które zaliczają uznaną kwotę w ogólnym rachunku miesięcznym w dniu ostatniego każdego miesiąca. Na ewentualne zwiększenie wydatków począwszy od 25 każdego miesiąca, spowodowane nieprzewidzianymi okolicznościami, **muszą** urzędy uzyskać pisemne zezwolenie Dyrekcji (SO). W wypadku wcześniejszego zwolnienia pracownika kontraktowego na czas określony aniżeli podano w rachunku specjalnych wynagrodzeń, należy w ogólnym rachunku miesięcznym zaliczyć odpowiednio zmniejszoną kwotę. Oddział Kontroli Rachunków Dyrekcji nie będzie uwzględniał wydatków nieuznanych przez Samodzielny Oddział Osobowy i będzie obciążał dopłatą rachunkozdawcę)".

II. W rozdziale IV — Sprawy uposażeniowe.

Na str. 88, w § 1, pkt. 7 w wierszu ostatnim ustępu 6 należy poprawić rok 1938 na 1939. oraz skreślić ustępy 7 i 8 w ich miejsce wstawić następujące postanowienia:

„(Pracownicy stali i prowizoryczni otrzymujący łączne uposażenie miesięcznie:

ponad	200 zł	do	250 zł	płacą	3%
„	250 „	„	500 „	„	7%
„	500 „	„	1000 „	„	11%

Pracownicy kontraktowi otrzymujący łączne wynagrodzenie miesięczne:

ponad	220 zł	do	300 zł	płacą	2%
„	300 „	„	560 „	„	4%
„	560 „	„	1150 „	„	7%)".

Na str. 90, w § 4, po pkt. 11 dodaje się jako pkt. 12 następujące postanowienia:

„(12. Przy podróżach służbowych personelu teletechnicznego obowiązują następujące zasady:

W wypadku wyjazdu względnie wyjścia pracownika, celem naprawy uszkodzenia linii **w pewnym określonym punkcie** poza granicą sieci miejskiej liczyć należy całą faktycznie przebytą przez niego drogę z miejsca stacjonowania. Natomiast **przy wykonywaniu prac na linii** za podróż służbową uważa się dojazd pracownika do miejsca, gdzie ma nastąpić wykonanie względnie rozpoczęcie wykonania zleconych czynności oraz powrót z miejsca ich ukończenia do stałego miejsca służbowego i z tego tytułu przyznaje się pracownikom koszty podróży.

Posuwanie się pracownika w terenie z miejsca na miejsce w toku wykonywania normalnych obowiązków służbowych za podróż służbową w ścisłym znaczeniu uznane być nie może i z tego tytułu nie należy się żadne wynagrodzenie dodatkowe lub zwrot kosztów podróży. Natomiast przyznanie za ten okres diet uzasadnione jest okolicznością, że są to czynności pełnione poza zwykłym miejscem służbowym)".

Na str. 93, w § 8 należy w pkt 5, skreślić zdanie ostatnie od słowa „Legitymacje" do słów „następnego".

Po § 8 dodaje się jako § 9 następujące postanowienia:

„(**§ 9. Wynagrodzenia pracowników odbywających ćwiczenia Obrony Narodowej.**

Pracownicy pocztowi, tak o charakterze publiczno-prawnym, jak i kontraktowi, powołani do ćwiczeń Obrony Narodowej, zachowują na czas tych ćwiczeń, równoznacznych z ćwiczeniami wojskowymi rezerwy — prawo do normalnego uposażenia (wynagrodzenia). Mogą jednakowoż zachodzić wypadki powoływania do służby w Obronie Narodowej, a w konsekwencji i na ćwiczenia Obrony Narodowej — zatrudnionych w p. p. „P.P.T. i T." **pracowników dziennie płatnych** (np. robotnicy teletechniczni), co do których postanowienia art. 458 Kodeksu Zobowiązań nie mają zastosowania.

Wychodząc z założenia, że przez powołanie na ćwiczenia Obrony Narodowej sytuacja materialna tych pracowników nie powinna zasadniczo doznać uszczerbku, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dn. 16.VIII.

1938 r., № BP. 230/II/38 zezwoliło wypłacać pracownikom **dniówkowym**, powołanym na ćwiczenia Obrony Narodowej zasiłki według następujacych norm:

a) 40% dziennej płacy — dla pracownika mającego na utrzymaniu 1 członka rodz ny,

b) 50% dziennej płacy — dla pracownika mającego na utrzymaniu 2 członków rodziny,

c) 60% dziennej płacy — dla pracownika mającego na utrzymaniu ponad 2 członków rodziny.

Przy wypłacie tych zasiłków obowiązują zasady:

1) wypłacać je należy z kredytów, z jakich opłacani są dani pracownicy,

2) ze wspomnianych zasiłków nie należy potrącać kwot ustawowych zasiłków, wypłaconych powołanym na ćwiczenia pracownikom względnie ich rodzinom przez urzędy gminne (magistraty).

3) zasiłki wypłacać należy **tylko za czas trwania umowy i tylko za dnie robocze.** Jeżeli umowa wygasa w czasie odbywania przez pracownika ćwiczeń O. N. wypłatę zasiłku należy wstrzymać z dniem wygaśnięcia umowy. Zwraca się przy tym uwagę na postanowienia art art. 134 i 135 ustawy z dnia 9.IV. 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. № 25, poz. 220) w sprawie zabezpieczenia pracy pracownikom, powołanym na ćwiczenia wojskowe,

4) zasiłki wypłacać **należy tylko** pracownikom-członkom Obrony Narodowej, a mianowicie **tym, do których nie mają zastosowania postanowienia art. 458 Kodeksu Zobowiązań.** Są to ci pracownicy, którzy otrzymują **płacę tylko za dnie faktycznie przepracowane, a których okres zatrudnienia nie trwał — w chwili powołania na ćwiczenia O. N. pół roku.**

Wyjaśnia się przy tym, że postanowienia art. 458 Kodeksu Zobowiązań mają zastosowanie także i do pracowników dziennie płatnych (na określoną ilość godzin dziennie oraz na pełną ilość godzin urzędowych), zatrudnionych przez okres 6 miesięcy na podstawie umów o pracę, zawieranych co miesiąc.

5) Pracownikom samotnym—członkom oddziałów Obrony Narodowej zasiłki **nie przysługują.** Za członków rodziny, których utrzymywanie uprawnia do otrzymania zasiłku, należy uważać:

a) żonę, także separowaną, o ile mąż obowiązany jest ją utrzymywać,

b) dzieci ślubne i nieślubne i pasierby,

c) rodziców i nieletnie rodzeństwo,

d) dziadka i babkę.

Okoliczność pozostawania osób wyżej wymienionych na utrzymaniu powołanego do ćwiczeń O. N. pracownika winna być stwierdzona zaświadczeniem **urzędu gminnego względnie magistratu.**

Zaświadczenia takie mają służyć jako załączniki do dowodów rachunkowych uzasadniających wypłaty z tytułu omawianych zasiłków.

Jednocześnie nadmienia się, że w rozumieniu obowiązującej od dnia 1.IX. 1938 r. wyżej powołanej ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym służba w oddziałach Obrony Narodowej **nie jest pomocniczą służbą wojskową.** W myśl art. 2 wyżej wymienionej ustawy jednostki organizacyjne Obrony Narodowej wchodzą w skład wojska.

W końcu podaje się do wiadomości dosłowne brzmienie wyżej powołanych postanowień art. 134 i 135 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym i art. 458 Kodeksu Zobowiązań.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

(Dz. Ust. R. P. z 13 kwietnia 1938 r., № 25, poz. 220).

Art. 134.

(1) Umowa o pracę nie może być przez pracodawcę wypowiedziana ani rozwiązana z powodu powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, jako też w okresie między powołaniem a odbyciem tej służby — jeżeli stosunek najmu pracy w chwili powołania trwał nieprzerwanie co najmniej 6 miesięcy.

(2) Umowa o pracę nie może być również przez pracodawcę wypowiedziana, ani rozwiązana z powodu powołania na przeszkolenie wojskowe lub na ćwiczenia wojskowe, jako też z powodu powołania żołnierzy rezerwy lub pospolitego ruszenia do czynnej służby wojskowej ze względu na bezpieczeństwo Państwa, jak wreszcie w okresie pomiędzy powołaniem, a odbyciem tej służby.

(3) Umowy sprzeczne z powyższymi przepisami oraz umowy przewidujące wyraźnie lub pośrednio rozwiązanie umowy o pracę w związku z powołaniem do służby wojskowej lub odbywaniem tej służby są z mocy samego prawa nieważne.

Art. 135. Przepisu art. 134 nie stosuje się, jeżeli:

a) umowa o pracę ulega w okresie między powołaniem a odbyciem służby wojskowej rozwiązaniu wskutek upływu terminu, na który została zawarta lub wskutek ukończenia pracy, dla której wykonania ją zawarto;

b) zakład pracy lub oddział zakładu pracy, do którego pracownik po odbyciu służby wojskowej powraca już nie istnieje;

c) zakład pracy lub oddział zakładu pracy do którego pracownik po odbyciu służby wojskowej powraca zmienił całkowicie technikę produkcji, przez co te rodzaje pracy, do których dany pracownik był używany nie są już wykonywane;

d) umowę o pracę można rozwiązać z winy pracownika;

e) pracownik bez ważnych powodów nie stawił się do pracy przed upływem 2-ch tygodni od chwili zwolnienia go ze służby wojskowej;

f) pracownik w czasie służby wojskowej był sądownie karany za przestępstwo z chęci zysku, albo na karę ponad 3 miesiące pozbawienia wolności.

Art. 458 — Kodeksu Zobowiązań.

§ 1.

Pracownik dla którego stosunek pracy stanowi wyłączne lub główne źródło utrzymania, zachowuje prawo do wynagrodzenia, chociażby w pełnieniu pracy doznał bez swej winy przeszkody, skutkiem choroby, wypadku, powołania go na ćwiczenia wojskowe, albo z innych podobnych ważnych przyczyn.

§ 2.

Jeżeli ustawa lub umowa nie zawiera korzystniejszych dla pracownika postanowień, prawo, określone w paragrafie poprzedzającym, służy mu tylko przez okres 2 tygodni i jedynie wówczas, gdy stosunek pracy trwał już pół roku przed powstaniem przeszkody.

§ 3.

Wynagrodzenie to należy się pracownikowi choćby stosunek pracy skończył się przed upływem powyższego 2-tygodniowego terminu wskutek wypowiedzenia, dokonanego w okresie przeszkody przez pracodawcę, albo wskutek przedwczesnego rozwiązania umowy przez pracodawcę bez winy pracownika)“.

III. W rodziale VI — Urlopy.

W § 1, pkt. 1 skreśla się ustęp 3.

IV. W rozdziale IX — Kwalifikowanie pracowników.

1) W pkt. 2 skreśla się ustęp 1 od słowa „Oprócz“ do słowa „agencjach“ a w to miejsce wstawia się następujące postanowienie:

„(Oprócz pracowników o charakterze publiczno-prawnym, wyszczególnionych w załączniku № 1 do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 września 1937 r. podlegają kwalifikowaniu wszyscy pracownicy kontraktowi P. P. T. T. (agenci, posłańcy) z umowami na czas nieokreślony oraz na czas określony, którzy pozostają w służbie p. t. w tym charakterze ponad jeden rok)“.

2) W ust. 2 tego samego pkt. — należy skreślić początek pierwszego zdania od „Opinie“ do „nieokreślony“ i w to miejsce wstawić słowa:

„Opinie o tych pracownikach“.

V. W rozdziale XI. — Ubezpieczenia Społeczne.

W § 1, str. 117, w pkt. 42 dodaje się jako ustęp ostatni postanowienia:

„(Rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24.XII. 1938 r. (Dz. U. Rz. P. № 103, poz. 681) wprowadzone zostały od dnia 1 stycznia 1939 r. dodatkowe opłaty w ubezpieczeniu emerytalnym robotników (pracowników niższych). Wysokość tych opłat została ustalona na **0,1%** zarobków i przypada **po połowie** na pracodawcę i pracownika. W związku z tym stawki tak pracodawcy jak i pracownika podane wyżej w punkcie 3) zwiększają się o **0,05%**)“.

Na str. 118 skreśla się pkt. 50 i w to miejsce wstawia się postanowienie:

„(50. Osoby, których wynagrodzenie za pracę wypłacane jest z ryczałtów (np. sprzątaczki), podlegają podobnie jak kontraktowi pracownicy niżsi — obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia bez względu na ilość osób zatrudnionych w danym urzędzie (agencji)“.

Na str. 119 skreśla się ustęp 2, pkt. 61 i w to miejsce wstawia się postanowienie:

„Postanowienie wyżej wymienione odnosi się również do osób, których wynagrodzenie za pracę wypłacane jest z ryczałtów (np. sprzątaczki)“.

Na str. 121 skreśla się pkt. 71 i w jego miejsce wstawia się postanowienie:

Niniejszą wkładkę należy pociąć i nakleić w odpowiednich miejscach Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 9 z 1938 r. miejsce, gdzie winna być dana treść naklejona wskazuje Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 6. z br.

Celem zapewnienia należytego doboru kandydatów — kierownik tej jednostki organizacyjnej do której przydzielono nowego kandydata winien zbadać na podstawie obserwacji osobistej jego wartości umysłowe oraz wygląd zewnętrzny (prezencję) i o swych spostrzeżeniach donieść Dyrekcji w sprawozdaniu o zgłoszeniu się kandydatów do służby. W razie poczynienia ujemnych spostrzeżeń należy wstrzymać się z zatrudnieniem kandydata i powiadomić o tym Dyrekcję.

c) **oryginalnych** dokumentów kandydata, a to:

metryki urodzenia,
poświadczenia obywatelstwa,
książeczki wojskowej w uwierzytelnionym odpisie,
ewentualnych świadectw z poprzedniej pracy,
ostatniego świadectwa szkolnego,
2-ch fotografii z potwierdzeniem ich tożsamości oraz właściwych dowodów pracy niepodległościowej, jeżeli kandydat brał udział w walkach o Niepodległość Państwa Polskiego.

Wymienionych pod pkt. c) dokumentów należy żądać zawsze od kandydatów miejscowych, przyjmowanych przez kierownika jednostki organizacyjnej za zezwoleniem Dyrekcji oraz od kandydatów wskazanych przez Dyrekcję, jeżeli w poleceniu było zawarte takie zastrzeżenie. **W żadnym wypadku kandydat do służby nie może być przyjęty przed złożeniem dokumentów oryginalnych**. W razie konieczności otrzymania przez kandydata zwrotu jakichkolwiek dokumentów, należy zażądać aby przedstawił on odpisy **uwierzytelnione sądownie lub notarialnie.**

Po sprawdzeniu odpisów z oryginałami i stwierdzeniu ich zgodności te ostatnie zostaną zwrócone zainteresowanemu.

W celu ścisłej kontroli wydatków przewidzianych na zatrudnianie pracowników kontraktowych na czas określony mają urzędy w dniu **25 każdego miesiąca** przesyłać rachunki specjalnych wynagrodzeń tych pracowników, tak umysłowych jak i niższych, do Dyrekcji (Sam. Oddział Osobowy) celem kontroli i uznania wydatku. W rachunku specjalnych wynagrodzeń należy podać: 1) imię i nazwisko pracownika, 2) dnie zatrudnienia, 3) № zezwolenia i datę, 4) wysokość wydatku. Dyrekcja po skontrolowaniu i zamieszczeniu adnotacji o uznaniu wydatku zwraca rachunek specjalnych wynagrodzeń urzędom, które zaliczają uznaną kwotę w ogólnym rachunku miesięcznym w dniu ostatniego każdego miesiąca. Na ewentualne zwiększenie wydatków począwszy od 25 każdego miesiąca, spowodowane nieprzewidzianymi okolicznościami, **muszą** urzędy uzyskać pisemne zezwolenie Dyrekcji (SO). W wypadku wcześniejszego zwolnienia pracownika kontraktowego na czas określony aniżeli podano w rachunku specjalnych wynagrodzeń, należy w ogólnym rachunku miesięcznym zaliczyć odpowiednio zmniejszoną kwotę. Oddział Kontroli Rachunków Dyrekcji nie będzie uwzględniał wydatków nieuznanych przez Samodzielny Oddział Osobowy i będzie obciążał dopłatą rachunkozdawcę.

Pracownicy stali i prowizoryczni otrzymujący łączne uposażenie miesięcznie:

ponad	200	zł do	250	zł	płacą	3%
„	250	„ „	500	„	„	7%
„	500	„ „	1000	„	„	11%

Pracownicy kontraktowi otrzymujący łączne wynagrodzenie miesięczne:

ponad	220	zł do	300	zł	płacą	2%
„	300	„ „	560	„	„	4%
„	560	„ „	1150	„	„	7%.

12. Przy podróżach służbowych personelu teletechnicznego obowiązują następujące zasady:

W wypadku wyjazdu względnie wyjścia pracownika, celem naprawy uszkodzenia linii **w pewnym określonym punkcie** poza granicą sieci miejskiej liczyć należy całą faktycznie przebytą przez niego drogę z miejsca stacjonowania. Natomiast **przy wykonywaniu prac na linii** za podróż służbową uważa się dojazd pracownika do miejsca, gdzie ma nastąpić wykonanie względnie rozpoczęcie wykonania zleconych czynności oraz powrót z miejsca ich ukończenia do stałego miejsca służbowego i z tego tytułu przyznaje się pracownikom koszty podróży.

Posuwanie się pracownika w terenie z miejsca na miejsce w toku wykonywania normalnych obowiązków służbowych za podróż służbową w ścisłym znaczeniu uznane być nie może i z tego tytułu nie należy się żadne wynagrodzenie dodatkowe lub zwrot kosztów podróży. Natomiast przyznanie za ten okres diet uzasadnione jest okolicznością, że są to czynności pełnione poza zwykłym miejscem służbowym.

§ 9. Wynagrodzenia pracowników odbywających ćwiczenia Obrony Narodowej.

Pracownicy pocztowi, tak o charakterze publiczno-prawnym, jak i kontraktowi, powołani do ćwiczeń Obrony Narodowej, zachowują na czas tych ćwiczeń, równoznacznych z ćwiczeniami wojskowymi rezerwy — prawo do normalnego uposażenia (wynagrodzenia). Mogą jednakowoż zachodzić wypadki powoływania do służby w Obronie Narodowej, a w konsekwencji i na ćwiczenia Obrony Narodowej — zatrudnionych w p. p. „P.P.T. i T." **pracowników dziennie płatnych** (np. robotnicy teletechniczni), co do których postanowienia art. 458 Kodeksu Zobowiązań nie mają zastosowania.

Wychodząc z założenia, że przez powołanie na ćwiczenia Obrony Narodowej sytuacja materialna tych pracowników nie powinna zasadniczo doznać uszczerbku, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dn. 16.VIII. 1938 r., № BP. 230/II/38 zezwoliło wypłacać pracownikom **dniówkowym,** powołanym na ćwiczenia Obrony Narodowej zasiłki według następujących norm:

a) 40% dziennej płacy — dla pracownika mającego na utrzymaniu 1 członka rodziny,
b) 50% dziennej płacy — dla pracownika mającego na utrzymaniu 2 członków rodziny,
c) 60% dziennej płacy — dla pracownika mającego na utrzymaniu ponad 2 członków rodziny.

Przy wypłacie tych zasiłków obowiązują zasady:

1) wypłacać je należy z kredytów, z jakich opłacani są dani pracownicy,

2) ze wspomnianych zasiłków nie należy potrącać kwot ustawowych zasiłków, wypłaconych powołanym na ćwiczenia pracownikom względnie ich rodzinom przez urzędy gminne (magistraty).

3) zasiłki wypłacać należy **tylko za czas trwania umowy i tylko za dnie robocze.** Jeżeli umowa wygasa w czasie odbywania przez pracownika ćwiczeń O. N. wypłatę zasiłku należy wstrzymać z dniem wygaśnięcia umowy. Zwraca się przy tym uwagę na postanowienia art art. 134 i 135 ustawy z dnia 9 IV. 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U R. P. № 25, poz. 220) w sprawie zabezpieczenia pracy pracownikom, powołanym na ćwiczenia wojskowe,

4) zasiłki wypłacać **należy tylko** pracownikom-członkom Obrony Narodowej, a mianowicie **tym, do których nie mają zastosowania postanowienia art. 458 Kodeksu Zobowiązań.** Są to ci pracownicy, którzy otrzymują **płacę tylko za dnie faktycznie przepracowane, a których okres zatrudnienia nie trwał — w chwili powołania na ćwiczenia O. N. pół roku.**

Wyjaśnia się przy tym, że postanowienia art. 458 Kodeksu Zobowiązań mają zastosowanie także i do pracowników dziennie płatnych (na określoną ilość godzin dziennie oraz na pełną ilość godzin urzędowych), zatrudnionych przez okres 6 miesięcy na podstawie umów o pracę, zawieranych co miesiąc.

5) Pracownikom samotnym—członkom oddziałów Obrony Narodowej zasiłki **nie przysługują.** Za członków rodziny, których utrzymywanie uprawnia do otrzymania zasiłku, należy uważać:

a) żonę, także separowaną, o ile mąż obowiązany jest ją utrzymywać,
b) dzieci ślubne i nieślubne i pasierby,

c) rodziców i nieletnie rodzeństwo,
d) dziadka i babkę.

Okoliczność pozostawania osób wyżej wymienionych na utrzymaniu powołanego do ćwiczeń O. N. pracownika winna być stwierdzona zaświadczeniem **urzędu gminnego względnie magistratu**.

Zaświadczenia takie mają służyć jako załączniki do dowodów rachunkowych uzasadniających wypłaty z tytułu omawianych zasiłków.

Jednocześnie nadmienia się, że w rozumieniu obowiązującej od dnia 1.IX.1938 r. wyżej powołanej ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym służba w oddziałach Obrony Narodowej **nie jest pomocniczą służbą wojskową**. W myśl art. 2 wyżej wymienionej ustawy jednostki organizacyjne Obrony Narodowej wchodzą w skład wojska.

W końcu podaje się do wiadomości dosłowne brzmienie wyżej powołanych postanowień art. 134 i 135 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym i art. 458 Kodeksu Zobowiązań.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

(Dz. Ust. R. P. z 13 kwietnia 1938 r., № 25, poz. 220).

Art. 134.

(1) Umowa o pracę nie może być przez pracodawcę wypowiedziana ani rozwiązana z powodu powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, jako też w okresie między powołaniem a odbyciem tej służby — jeżeli stosunek najmu pracy w chwili powołania trwał nieprzerwanie co najmniej 6 miesięcy.

(2) Umowa o pracę nie może być również przez pracodawcę wypowiedziana, ani rozwiązana z powodu powołania na przeszkolenie wojskowe lub na ćwiczenia wojskowe, jako też z powodu powołania żołnierzy rezerwy lub pospolitego ruszenia do czynnej służby wojskowej ze względu na bezpieczeństwo Państwa, jak wreszcie w okresie pomiędzy powołaniem, a odbyciem tej służby.

(3) Umowy sprzeczne z powyższymi przepisami oraz umowy przewidujące wyraźnie lub pośrednio rozwiązanie umowy o pracę w związku z powołaniem do służby wojskowej lub odbywaniem tej służby są z mocy samego prawa nieważne.

Art. 135. Przepisu art. 134 nie stosuje się, jeżeli:

a) umowa o pracę ulega w okresie między powołaniem a odbyciem służby wojskowej rozwiązaniu wskutek upływu terminu, na który została zawarta lub wskutek ukończenia pracy, dla której wykonania ją zawarto;
b) zakład pracy lub oddział zakładu pracy, do którego pracownik po odbyciu służby wojskowej powraca już nie istnieje;
c) zakład pracy lub oddział zakładu pracy do którego pracownik po odbyciu służby wojskowej powraca zmienił całkowicie technikę produkcji, przez co te rodzaje pracy do których dany pracownik był używany nie są już wykonywane;
d) umowę o pracę można rozwiązać z winy pracownika;
e) pracownik bez ważnych powodów nie stawił się do pracy przed upływem 2-ch tygodni od chwili zwolnienia go ze służby wojskowej;
f) pracownik w czasie służby wojskowej był sądownie karany za przestępstwo z chęci zysku, albo na karę ponad 3 miesiące pozbawienia wolności.

Art. 458 — Kodeksu Zobowiązań.

§ 1.

Pracownik dla którego stosunek pracy stanowi wyłączne lub główne źródło utrzymania, zachowuje prawo do wynagrodzenia, chociażby w pełnieniu pracy doznał bez swej winy przeszkody, skutkiem choroby, wypadku, powołania go na ćwiczenia wojskowe, albo z innych podobnych ważnych przyczyn.

§ 2.

Jeżeli ustawa lub umowa nie zawiera korzystniejszych dla pracownika postanowień, prawo, określone w paragrafie poprzedzającym, służy mu tylko przez okres 2 tygodni i jedynie wówczas, gdy stosunek pracy trwał już pół roku przed powstaniem przeszkody.

§ 3

Wynagrodzenie to należy się pracownikowi choćby stosunek pracy skończył się przed upływem powyższego 2-tygodniowego terminu wskutek wypowiedzenia, dokonanego w okresie przeszkody przez pracodawcę, albo wskutek przedwczesnego rozwiązania umowy przez pracodawcę bez winy pracownika.

Oprócz pracowników o charakterze publiczno-prawnym, wyszczególnionych w załączniku № 1 do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 września 1937 r. podlegają kwalifikowaniu wszyscy pracownicy kontraktowi P. P. T. T. (agenci, posłańcy) z umowami na czas nieokreślony oraz na czas określony, którzy pozostają w służbie p. t. w tym charakterze ponad jeden rok.

Rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24.XII. 1938 r. (Dz. U. Rz. P. № 103, poz. 681) wprowadzone zostały od dnia 1 stycznia 1939 r. dodatkowe opłaty w ubezpieczeniu emerytalnym robotników (pracowników niższych). Wysokość tych opłat została ustalona na 0,1% zarobków i przypada po połowie na pracodawcę i pracownika. W związku z tym stawki tak pracodawcy jak i pracownika podane wyżej w punkcie 3) zwiększają się o 0,05%.

50. Osoby, których wynagrodzenie za pracę wypłacane jest z ryczałtów (np. sprzątaczki), podlegają podobnie jak kontraktowi pracownicy niżsi — obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia bez względu na ilość osób zatrudnionych w danym urzędzie (agencji).

Na str 119 skreśla się ustęp 2, pkt. 61 i w to miejsce wstawia się postanowienie:

Postanowienie wyżej wymienione odnosi się również do osób, których wynagrodzenie za pracę wypłacane jest z ryczałtów (np. sprzątaczki).

Postanowienia zawarte w pkt. 70 o zestawianiu składek na rzecz Funduszu Pracy i Funduszu Bezrobocia oraz o sposobie zaliczania tychże odnoszą się również do osób, których wynagrodzenie za pracę wypłacane jest z ryczałtów (np. sprzątaczki).

Przekazywanie składek za tych pracowników należy również do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

„(Postanowienia zawarte w pkt. 70 o zestawianiu składek na rzecz Funduszu Pracy i Funduszu Bezrobocia oraz o sposobie zaliczania tychże odnoszą się również do osób, których wynagrodzenie za pracę wypłacane jest z ryczałtów (np. sprzątaczki).

Przekazywanie składek za tych pracowników należy również do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów)".

Na str. 117, w pkt. 40, ust. 2) skreśla się cyfrę „0.85%" a w jej miejsce wpisuje się „0.9%".

Na str. 117, w pkt. 40, ust. 3), skreśla się cyfrę „6.5%" a w jej miejsce wpisuje się „0.8%".

Na str. 117, w pkt. 40, ust. 3) b) skreśla się cyfrę „4.1%" i „2 4%" zastępując je cyframi „4.8%" i „3.2%".

Na str. 117, w pkt. 40, ust. 3) c) skreśla się cyfrę „3.3%" i „3.2%" a w to miejsce wpisuje się „4%" i „4%".

Na str. 117, w pkt. 40, ust. 3) d) skreśla się cyfrę „2.5%" i „4%" a w to miejsce wpisuje się „3.2%" i „4.8%".

W pkt. 42, ust. 2) skreśla się „0.85%" a w to miejsce wpisuje się „0.9%".

W pkt. 3) skreśla się „4.2%", „1.6%" i „2.6%" a wpisuje się „5.2%", „1.9%" i „3.3%".

Na str. 124, w pkt. 24 skreśla się cyfrę „6.5%" a w to miejsce wpisuje się „8%".

W ust. b) skreśla się cyfrę „4.1%" i „2.4" a w to miejsce wpisuje się „4.8%" i „3.2%".

W ust. c) skreśla się cyfrę „3.3%" i „3.2%" a w to miejsce wpisuje się „4%" i „4%".

W ust. d) skreśla się cyfrę „2.5%" i „4%" a w to miejsce wpisuje się „3.2%" i „4.8%".

W pkt. 27 skreśla się cyfrę „0.85%" a w to miejsce wpisuje się „0.9%".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą komunikaty w sprawie zmian i uzupełnień przepisów z zakresu administracji personalnej.

Załączone do niniejszego Dziennika Zarządzeń uzupełnienia należy pociąć i wkleić w odpowiednich miejscach Dz. Zarz. № 9 z 1938 r., a część zmian przeprowadzić odręcznie.

№ SO. z dnia 20 czerwca 1939 r.

176.

Zamawianie druków manipulacyjnych nakładu Ministerstwa Poczt i Telegrafów i ich przechowywanie.

W związku z rozesłaniem przez Okręgową Składnicę Materiałów Pocztowych w miesiącu lutym br. nowego spisu druków używanych w służbie pocztowo telekomunikacyjnej — zarządza się co następuje.

1) Zapotrzebowania druków manipulacyjnych, zarówno roczne jak i dodatkowe, należy sporządzać posługując się wyłącznie najnowszym spisem druków uzupełnianym stale na podstawie zmian podawanych do wiadomości w Dziennikach Urzędowych Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

2) W zamówieniach tak rocznych jak i dodatkowych należy podawać tylko numery druków; wypisywanie obok numeru nazwy druku jest zupełnie zbędne i powoduje bardzo często pomyłki.

3) Numery zamawianych druków muszą być podawane w kolejności od najniższego do najwyższego z uwagi na to, że druki są w Składnicy ułożone na półkach według kolejnych numerów; podawanie numerów druków w dowolnym porządku utrudnia pracownikom Okręgowej Składnicy szybkie i sprawne realizowanie zamówień.

4) Z uwagi na to, że jednostki gospodarcze zamawiają bardzo często kilka rodzai druków pisząc numery druków obok siebie np. „. . . . nadesłać druki №№ 2, 3, 4 i 5 po 100 sztuk", lub „. . . . Lx, Lx2, Lx3, po 50 sztuk", co utrudnia Składnicy wykonanie zamówień — należy numery druków pisać nie obok siebie, lecz jeden numer pod drugim, wymieniając obok każdego druku potrzebną jego ilość.

5) Wszystkie rodzaje druków manipulacyjnych, potrzebnych na okres jednego roku. winny jednostki gospodarcze zamawiać raz do roku w terminie ogłoszonym każdorazowo przez Dyrekcję i sposób podany w treści § 170 przepisów służbowych IX. G. 1.

6) Nie wolno poza wypadkami wyjątkowymi (patrz ustęp ostatni § 170 — IX. G. 1) występować w ciągu roku z dodatkami zapotrzebowaniami na druki manipulacyjne, w żadnym zaś wypadku nie jest dopuszczalne wysyłanie zapotrzebowań na druki co drugi dzień wzgl. co tydzień.

7) Druki radiofoniczne należy zamawiać tylko w Agencji Radiofonicznej Warszawa, ul. Miodowa 5.

Druki winny być przechowywane w oddzielnych zamkniętych pomieszczeniach na półkach wzgl. w szafach, ułożone w kolejnym

porządku, stosownie do postanowień § 172 przepisów IX. G. 1.

9) Należy pamiętać, że niepotrzebne magazynowanie druków w jednostkach gospodarczych naraża Skarb Państwa na poważne straty.

W końcu zaznacza się, że Składnica nie będzie realizowała nieprawidłowo sporządzonych zapotrzebowań na druki.

№ AG. 1400 z dnia 20 czerwca 1939 r.

177.

Naprawa rekwizytów imiennych.

W związku z treścią § 10 przepisów z zakresu prowadzenia gospodarki materiałowej i ryczałtowej, ogłoszonych w Dzienniku Zarządzeń № 13 z 1938 r., poz. 114, poleca się wszystkim jednostkom gospodarczym wysyłać wymagające naprawy datowniki, plombownice i stempelki do listów poleconych do firmy: Wilhelm Kuczera — Wytwórnia stempli i szyldów — Chorzów 1, ul. Powstańców 41, która na podstawie zawartej umowy z Zarządem Pocztowym będzie aż do odwołania uskuteczniała naprawę wymienionych rekwizytów.

Do rekwizytów wysyłanych celem naprawy należy zawsze dołączyć pismo wyjaśniające rodzaj uszkodzenia wzgl. wskazujące na błąd, który należy usunąć.

Naprawione rekwizyty zwróci nazwana firma Obwodowemu Urzędowi Pocztowemu Chorzów 1, który po odpowiednim ich opakowaniu prześle je w drodze służbowej zainteresowanym jednostkom gospodarczym wraz z rachunkiem dostarczonym przez firmę.

Rachunki odpowiednio potwierdzone przedstawią jednostki gospodarcze Dyrekcji do uregulowania.

W potwierdzeniu należy wyraźnie zaznaczyć, że naprawa rekwizytów wymienionych w rachunku została przeprowadzona fachowo i solidnie. Potwierdzenie należy zaopatrzyć podpisem kierownika jednostki gospodarczej oraz odciskiem pieczęci urzędowej.

Firma Kuczera zobowiązała się dokonywać naprawy rekwizytów w ciągu siedmiu dni licząc od dnia otrzymania uszkodzonego rekwizytu do naprawy.

O ile więc firma nie dotrzyma wiążącego ją terminu, należy o tym niezwłocznie powiadomić Dyrekcję.

№ AG. 1201 z dnia 20 czerwca 1939 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW

(Oddział Ogólny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1939 WYNOSI:

roczna 4 zł 80 gr. | **półroczna 2 zł. 40 gr.** | **kwartalna 1 zł. 20 gr**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu.

Cena 25 groszy.